

בהיכלו

פרשת עקב תשפ"ו

גליון מס
221

מלמטה למעלה

הסתכלות
אחת
פחות

ב י ת
מ ו ה ר נ ת
ו"ל בעיר ברסלב היה
סמוך לשוק, והיילונות
של חלונותיו היו תמיד
סגורים, ואף שהיה
רעש גדול מהסוחרים
והקונים כדרך שוק, אף
פעם לא הציץ מהחלון
להסתכל מה נאָרע
שם. פעם אחת ביום
השוק היה רעש גדול
מאד, ומהר"נ ת' ישב
בחדרו וכתב חדושי
תורה, וכששמע קולות
וצעקות משנות שלא
שמע עוד כאלו, הניח
את העט ורצה לקום אל
החלון להסתכל, וכשקם
החזיק בשלחן, ומחמת
שהיה מישב את עצמו
בכל דבר שרצה לעשות,
על כן תפס את השלחן
בחזקה ואמר לעצמו:

"נתן נתן... איין
קוק ווינציגער אויף
די וועלט - איז פארט
בעסער..." (נתן נתן...
הסתכלות אחת פחות
בעולם - זה בכל זאת
יותר טוב...), והתישב
בחזרה על מקומו.

- אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני והתלויים בי על
השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד",
איזו השגה נפלאה! אמה יכול לדבר עם השם בבקר
ולומר: **"דבוננו של עולם אני מוסר לך הכל, אותי ואשתי
והילדים"**, ואז, אומר רבנו "איז צריך לדאג ולחשב כלל
אם מתנהג כראוי אם לאו, מאחר שסומך עליו יתברך,
ואם הוא יתברך רוצה בענין
אחר, הוא מרצה להתנהג בענין
אחר, כרצונו יתברך", אדם
שיזכה לחיות ככה אין שום
דבר יכול לבלבל אותו, כמובן
אני מנסה לעשות כל מה שאני
יכול, אבל אם קרה משהו ולא
הצלחתי באיזה דבר מאיזו
סבה שתהיה - אני לא מאשים
את עצמי, **כך סבבה ההשגחה
העליונה!**

מהרגע הזה יש לי אפשרות לקפץ על הכל
להתחיל לשמח ולרקוד!

לרקוד ורקדים עם הרגלים, אפשר למחא פנים בשמחה,
לעשות תנועות של שמחה עם הראש, אבל לרקוד,
להמתיק את הדינים - זה עושים רק עם הרגלים - המקום
הכי נמוך באדם, כי זהו בדיק סוד הכח של השמחה,
כשעובר על האדם המון, מעצמו, מביתו, מסובביו, הוא
ממש מרגיש חתיכת "עקב" - מאד למטה, **אף על פי כן
הוא יכול להצליח לצאת משם,
לעלות ולהצליח מאד בחייו על
ידי הכח הזה. זה מהות הרקוד -
להפך מלמטה למעלה** (שיחות הר"ו
סימן פ"ו).

על הפסוק הראשון בפרשתנו
"והיה עקב תשמעו", מנלה
רבנו שהשמחה צריכה להיות
כל כך עד שתגיע לרגלים,
"והיה" - לשון של שמחה (מודש
רבה נשא פ"ג), צריכה להגיע עד
ה"עקב" הרגלים, שהאדם יתחיל לרקוד משמחה.

"בבית הזה יש שמחה!"

כל אחד רוצה שביתו יהיה מלא שמחה, לפעמים
אדם חוזר, ויש איזה מתח, משהו לא הלך בדיק כמו
שרצו, אם אין לו קצת שכל, הוא יכול להוסיף על זה
יותר... להעיר כל מיני דברים וכו'. אבל אם יש לו את
הלמוד הזה, שלוקחים את העקב, את המצב הנמוך הזה,
והופכים אותו לשמחה, יודעים שאין לנו אלא להסתכל
על העתיד, **מה אני עכשו יכול לעשות שיהיה שמחה,
ויודעים שרק הקדוש ברוך הוא מנהיג הכל, הוא הופך
הכל לשמחה, הוא מרים את השמחה אצל האשה
והילדים, הוא מראה לכלם ש"בבית הזה יש שמחה!",
כמה זה חשוב בדור שלנו, שהילדים יהיו שמחים עם
ההידות, שירגישו טעם החיים הטובים, הם צריכים
לראות זאת אצל ההורים, את השמחה, את הכוחות שהם
מכניסים תמיד להתרומם ולשמח מכל מצב.**

(מתוך אשי ישראל עקב תשפ"ו).

אני לא עושה כלום

אף על מה בדיק אני יכול לשמח עכשו? כי אני מחדיר
בעצמי ידיעה ברורה "הכל נעשה ממנו יתברך, אני לא
עושה כלום, הקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם, למה
שלא אמסר את עצמי לכתחלה אל הקדוש ברוך הוא?"...
רבנו ו"ל אומר (שיחות הר"ו, סימן ב) טוב מאד להשליך
עצמו על השם יתברך ולסמך עליו, ודרכי קשבא היום

על ידי בטחון להשם יתברך, שמסתכל וצופה להשם יתברך לבד ובטוח בו, על ידי
זה עושה כלי להשפע, וזוכה שתבוא לו השפע והפרנסה בעת זמן שהוא צריך

(ליקוטי מוהר"ן א, עו)

זיכור אחד

בסוף השנה - להתחיל בשמחה מחדש!

בעזרת השם יתברך יום 1 ערב שבת קדש לסדר עקב טו"ב
מנחם אב התש"פ

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אנשי שלומנו
היקרים הגרים בבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל
אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישירה שכינתו תמיד.

השובע קוראין פרשת עקב, ובשעה טובה אנחנו מתקרבים
והולכים לקראת עקב וסוף השנה, ועלינו להטות און קשבת
להכרזת התורה הקדושה "והיה עקב תשמעון את המשפטים
האלה", שבזמן כזה בעקב השנה, תזדונו לשמיע היטב את
משפטי התורה, הכולל למוד התורה, וקיום המצוות, ותפלה
והתבודדות אל השם יתברך, שהוא ענין של דין ומשפט,
שאדם דן ושופט את עצמו על כל מה שהוא עושה (לקוטי
מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט), והכל בצורה של "והיה" עקב
תשמעון, ואמרו חכמינו הקדושים הקדושים (במדבר רבה
פרשת י"ג סימן ה') ואין "והיה" אלא לשון שמחה, שאדם
אומר לעצמו, מה שהיה היה, אני מתחיל מעכשיו חיים חדשים
לגמרי, ובזה מקשר עקב וסוף השנה לתחלתו וראשיתו, כי
כשאדם עושה התחלה חדשה בכל פעם, הוא עולה למעלה
מן המקום ולמעלה מן הזמן, ואפילו הוא בסוף השנה זה
כאלו פעומד בתחלתו, שהוא סוד הכתוב בסוף פרשת השבוע
(דברים י"א ב') תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד
אחרית שנה, שסוף השנה קשור אל תחלתה.

על כן בוא נבוא משבת קדש זאת להתחדש לגמרי,
ולהתחיל ענין חדש הן בלמוד התורה והן בתפלה והן בעשיית
צדקה וחסד, והקדוש יתן לנו פתיחה וחתומה טובה בתוך כל
נשמות ישראל, ונזכה להתברך בשנה טובה ומברכת, שנת
גאולה וישועה.

אחי ורעי היקרים! עכשו הזמן לעשות הכנה דרבה לקראת
הנסיעה הקדושה לציון רבנו ז"ל בעיר אומן על ראש השנה,
ולעסק בהשגת פריסיסים ומקומות לאש"ל וכו', ויפה שעה
אחת קדם, כי זריזין מקדימין למצוות, והקדוש ברוך הוא
יצליח את דרכינו שנוזקת כלנו ביחד להיות על ציון רבנו ז"ל
בראש השנה, ולפעל שנה טובה ומברכת, שנה שיתקיים בנו
(תהלים קיג ז) מאשפ"ת ירים אביון, ונזכה לגאולה עולם.

המאחל לכם שבת שלום ומברך.

י"ח חשוון תש"פ

למה רבנו ז"ל התכוון באמרו "השם יתברך אוהב חסיד מטגן ומי שמתגלגל בטיט וברפש"?

שלום לכבוד הרב. רבי נחמן מברסלב שאמר ש"השם
יתברך אוהב חסיד מטגן", ו"שהשם אוהב את מי
שמתגלגל בטיט וברפש"? רציתי לדעת למה הוא התכוון.

תשובה

בעזרת השם יתברך יום א
לסדר נשא א סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את
מכתבך.

אלו שני דבורים נפרדים,
ולא קשורים אחד לשני.

א. רבנו ז"ל אמר
שהקדוש ברוך הוא אוהב
חסיד מטגן, וכונתו הוא

אדם שעוברים עליו צרות
ויסורים ומכאובים וסבל כל
מיני סבל וכו' וכו', ואף על פי
כן הוא יכול להחזיק מעמד
ולא נשבר משום דבר על ידי
תקף האמונה שיש בו, זה גורם
נחת רוח גדולה למעלה בכל
העולמות, כי רואים אדם כל
כך חזק באמונה ובטחון בו
יתברך, עד ששום דבר לא יכול
להזיז אותו.

ב. רבנו ז"ל אמר (לקוטי
מוהר"ן חלק ב' סימן ה')
שהיה צריך לעשות את רצונו
יתברך בתמימות ופשיטות,
ולהשליך את חכמתו ושכלו

המדמה וכו', כי פדי לעבד
את הקדוש ברוך הוא צריכים
לסלק לגמרי את השכל
המדמה שלו וכו', כי צריכים
להתגלגל בכל מיני רפש וטיט
בשביל עבודת השם יתברך
ומצוותיו יתברך, הינו הפונה
שצריכים לסלק את הדמיונות
שלו לגמרי, כי אי אפשר
להגיע לאמונה ברוך ומזככת
אלא כשזרק את דעתו ושכלו
המדמים, ויודע שאינו יודע
כלום, כי תכלית הידיעה שלא
גדע, ורק כך יכולים לעשות
בשלמות את רצונו יתברך.

יעזר הקדוש ברוך הוא

להתעשר

בכמה דקות

ייתי פעם עם מוהרא"ש בסעודת שבע ברכות, וכבדו את מוהרא"ש בברכת המזון, ומוהרא"ש חפש סדור, אך בכל האולם לא נמצא סדור אחד, ומוהרא"ש בשלו - אינו מתחיל לברך עד שיבוא הסדור, היו מעט בזיונות, מה אתם לא יודעים את נסח הברכה בעל פה?... ובנתיים מהרתי לבית מדרש סמוך והבאתי סדור. מוהרא"ש הקפיד על זה כל כך, גם במצב שלא היה נעים להמתין, והיה רגיל על לשונו לומר: מה שזכיתי להיות עשיר זה רק מחמת שדקדקתי בזה כל כך, זו סגלה בדוקה ומנסה לעשירות.

ויש בזה הרבה ספורים נפלאים לספר, והעקר להוציא למעשה לדעת שזו מצוה כל כך גדולה, שחבל פשוט שעובר יום שלא זוכים לה, יש כל מיני תרוצים "אין לי זמן", "אני בדיאטה", אבל למעשה הוא אוכל הכל, אבל אין לו סבלנות לטל ידים לאכל פזית לחם... לא חסרים היום לחמים בריאים וטובים שלא ישמינו אותך בגשמיות, אבל ברוחניות ישמינו אותך עם מצות עשה דאורייתא של ברכת המזון, ומצות עשה מדרבנן של נטילת ידים. זה מביא שפע! מובא שמי שמדקדק לברך ברכת המזון בשמחה - מבטח לו שלא יחסר לו מזונו כל חייו! (מפרשי הזהר).

תתבונן רק בברכות, כל אחד הוא יהלום בפני עצמו, (ארבע ברכות כנגד ארבע עולמות) ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו" ברוך ה' שעד עכשו לא חסר לנו ולא גוענו ברעב חס ושלום, ומיד אומרים "ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד" זו אכן בקשה, אבל גם כן הבטחה "בעבור שמו הגדול" אף פעם לא יחסר לנו כלום בעבור שמו הגדול של השם יתברך שנתנדע כעת בעולם על ידי ברכת המזון שלנו, כך אומר רבנו ז"ל "על ידי ברכת המזון נתנדע ה' יתברך בעולם" אתה יושב במטבח ומברך ואתה מגלה את הקדוש ברוך הוא בכל העולם, ועל ידי זה זוכה לברכות עצומות.

אם תברך מתוך הסדור בשמחה לא תחסר לך פרנסה, לא מבקשים להשקיע הרבה, סך הכל סעודה שגם תהנה ממנה... האם זה לא עסק טוב, האם נפספס פזת מצוה, כזו הזדמנות לגלות את השם יתברך בעולם ולזכות לפרנסה ברוח, בטענה של "אין לי זמן"...

(מתוך השיעור השבועי פרשת עקב תשפ"ג)

שנזכה להתחזק בכל מה שעובר עלינו, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותנו, ונזכה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, עדי עד שנזכה להכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ונהיה רגילים לדבר עמו יתברך בתמימות ופשיטות גמורה כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין למעלה ממדרגה זו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסמינר שלי מתנגדים לברסלב וכל ההסברים שלי נופלים על אזנים אטומות

שלום כבוד הרב. רציתי לומר לרב שיש לי נסיון קשה מאוד מאוד. אני חסידת ברסלב מהבית, וכל החברות שלי בסמינר בו אני לומדת הם נגד ברסלב. אני מנסה בכל כחי להסביר להן אבל ההסברים שלי נופלים על אזנים אטומות וזה כואב לי. מה עושים? קשה לי עם זה מאוד וכבר חשבתי לעזוב את הסמינר. אבל ישנה עוד בעיה: יש לי חברה בכתה שהיא מאוד מאוד מסכנה ותמימה, אני היחידה שמודעת למצב שלה בבית ומנסה לעודד אותה. אני יודעת שיש לי מעמד טוב בכתה, לא מתוך גאווה, ואני יודעת שאם אני אעבר הילדה הזו סתם תתקלקל ותדרדר. אני ברוך ה' בסביבה טובה, בדוקה בדרך ה' ורבנו. מה עושים?

תשובה

בעזרת השם יתברך יום 1 ערב שבת קודש לסדר האזינו י"ב תשרי מחרת יום הכפורים שם השם [ה] התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון הפלתי את מכתבך. את צריכה מאוד מאוד לשמח שאת יודעת מרבנו ז"ל ואת מקרבת אליו ואת משתמשת עם העצות שלו, ובפרט בענייני שמחה לשמח את עצמך להחזיק מעמד בעולם העובר הזה המלא נסיונות קשים ומרים עד מאוד, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשיחה בינו לבין קונו, שאין דבר יותר חשוב מזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה מכניס באדם בטחון עצמי.

הכי טוב לבחורה שלומדת בסמינר, שיש שמה בנות מתנגדות על חסידות ברסלב, שלא צריכים לגלות להן בכלל שיש לה שייכות לברסלב וכו', ואם כבר יודעות, אזי לא צריכים להפנס אתן בפוחים וכו', כי עם ופוחים לא מגיעים לשום מקום, רק למריבות ועגמת נפש וכו', ולמה צריכים את זה? אם קשה לך תחליפי סמינר, ואם את שמה לחצק בת ישראל, מה טוב ומה נעים, העקר לא להשבר משום דבר, רק להיות שמחה ועליזה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממוך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דש בעקביו

"והיה עקב תשמעו" - אם המצות קלות שאדם
דש בעקביו תשמעו (רשי דברים ז, יב)

// מעט גם טוב

רבנו ז"ל פעם אמר למוהרנ"ת ז"ל - "מעט גם
כן טוב", ודבור זה נתן לו את הדרך איך להיות
איש כשר, כי כשהיה רוצה ללמוד והיה איזה
בלבול ומניעה, לא הזניח את לימודו, רק אמר
לעצמו: "אלמד קצת", וכן עוד קצת ועוד קצת,
עד שזכה להיות מתמיד גדול.

// רק ככה מצליחים

מי שרוצה באמת לזכות להיות קבוע בשעורים
פסדרן, לזכות לטיל בכל חלקי התורה הקדושה
- מכרח שיהיה לו ידיעה זו "מעט גם כן טוב",
כי לא ימלט שלא יעבר על כל אדם בזה העולם
בכל יום איזו מניעה ובלבול, אבל אם יהיה חזק
לומר לעצמו: "אמת שיש לי פעת מניעה וטרדה
גדולה שמחמת זה אני מכרח להתבטל, עם כל
זאת אלמד ברגע זה פסוק אחד חמש עם רשי"
והתרגום", ואז יכנס במחשבתו "אולי אפשר עוד
פסוק", "עוד משנה או כמה שורות גמרא" וכו',
ובאופן הזה יזכה לחטף רב טוב הצפון.

// רק דבור אחד

כן הדבר פשוט בדבור אל השם יתברך,
"אולי כדאי לי עכשיו לדבר דבור אחד אליו
יתברך" ואז עוד דבור וכו', בדרך הזו יצטבר
אצלו במשך היום הרבה דבורים להון גדול,
וכן במדות טובות: למשל במדת השמחה, אם
עובר עליו איזה משבר וקשה לו להיות בשמחה
ולהתחילת הפל: "אהיה בשמחה רק עכשיו מעט,
וארקד קצת, אפלו ביני לבין עצמי" ואז "אולי
עוד מעט", וכך ימשיך את השמחה לכל היום
כלו.

(שיחות מוהר"א ש חלק ב ערך "מעט")

שמחה בוקעת רגיעה

קשה מאד.

רבי אלעזר שפך שיחו
לפני השם יתברך, עזר רחמי
שמים למען תחזר לאיתנה האמא
הצדקת. אף המצב רק הלך והתדרדר
יותר ויותר.

בעודו אחוז שרעפי קדש בתפלות
ותחנונים, שמע פתאום הצדיק קולות
שמחה מבחוץ, חתן וכלה עברו סמוך
לביתו עם מלוויהם, מיד בקשם הצדיק
להכנס לביתו.

כשנכנסו החל הצדיק ברכותיהם,
בשמחה אדירה שאפפה את כל באי
הבית, כלם פוזו ורקדו בשמחה של מצוה
לשמח חתן וכלה, ופני הצדיק נהרו
בשמחה עלאית. שמחה כזו שבקעה את
כל שערי הרחמים -

האמא החולה לפתע פקחה את עיניה!
בקול חלוש בקשה מהסועדים אותה
שיגישו לה מים. ובגלימות אטיות החל
הצבע לחזור מעט לפניה. בחלוף הימים
התאוששה לגמרי מחליה הכבד ושבה
לכוחותיה בבריאות שלמה.

והעיד בנה הצדיק: "בכח תוקף
השמחה - זכינו להמשיך לה רפואה
שלמה!"

בשמחה אפשר לפעל הכל, כתוב "עז
וחדוה במקומו" - השמחה מביאה את
האדם אל מקומו יתברך, ולכן יכולים
לפעל על ידה כל מיני ישועות, שהרי
אין עומדים בפניו שום שער ופתיח, אלא
הוא כבר נמצא אצלו יתברך ממש, אשרי
הזוכה להיות בשמחה תמיד.

(שיחות מוהר"א ש פרשת עקב)

תור ארץ השתרך מול פתח ביתו של
הצדיק הקדוש רבי אלעזר מרישא ז"ע,
עמד בית ישראל, הנצרכים לישועה
דחופה התדפקו יומם ולילה על פתחו
של הצדיק מצאצאיו של הרבי רבי
אלימלך מליזענסק ז"ע, שהתפרסם
גם הוא כפועל ישועות ורפואות בגדל

צדקותו.

האווירה בביתו היתה כמו מנתקת את
הבאים בה מעולמות הצער בהן היו
שרויים, שמחה מיחדת שורה שם תמיד,
זו היתה אחת ממדותיו המפרסמות של
רבי אלעזר ז"ע - שמחה עלאית שאין
כדגמתה. בכח זה רפא חולים והרעיף
ישועות רבות על מבקשי ברכותיו.

מי שהתפלא ושאל לפשר השמחה
המרהבה הזו בסתרם יום שגרתי כלשהו,
שמע את התבטאותו המפרסמת: "דער
וועלט איז נישט ווערט אז איך זאל זיין
טרויערדיג!" - העולם הזה לא שנה
שאהיה עצוב בגינו...

יום אחד הגיעה בשורה קשה -

אמו של רבי אלעזר נפלה למשכב,
הרופאים הסבירו לבני המשפחה
המדאגים בסבר פנים חמורות כי המצב

להצטרפות
למועצי
העלון
צרו קשר:
053-2259191

לזכות
צבי
יהודה
ברוך בן
ליטל

לזכות
ולרפואת
ר' שלמה
ברוך בן
רבקה

073.388.6654

בצהר: 605.477.4445

הקו שיתן לכם בכל יום

התחזקות

שיחות וסיפורים

שיעורים

עידונים

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

לציין בהערה:
עבור גיליון בהיכל

בנדרים פלוס:
קופת "ידידי עיר ברסלב"

בנק מרכזית, סניף: 725
מספר חשבון: 26437

בהעברה בנקאית:
ע"ש "ידידי עיר ברסלב"

להשתתפות בזכות הגדולה
בהדמסת והפצת הגליון